

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 941/2023
07.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Цакић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, Одељење у Нишу, ради утврђења права на накнаду штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж1 84/22 од 08.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 07.06.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж1 84/22 од 08.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж1 84/22 од 08.12.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж1 84/22 од 08.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено решење Основног суда у Куршумлији П1 194/2022 од 25.08.2022. године, којим се првостепени суд огласио апсолутно ненадлежним, укинуо све спроведене радње у поступку и одбацио тужбу којом је тражено да се утврди да је тужиоцу услед немогућности покретања и вођења стечајног поступка против Специјалне болнице за рехабилитацију „Жубор“ и услед онемогућавања намирења у извршном поступку И 206/12 који се водио пред Основним судом у Прокупљу – Судском јединицом у Куршумлији повређено право на мирно уживање имовине које је стечено на основу закона, као и да новчана обавеза у износу од 14.679,00 динара која је одређена пресудом Основног суда у Куршумлији П1 112/2019 од 09.03.2020. године, у односу на тужену има карактер главног потраживања и да тужилац има право да од тужене потражује накнаду штете у висини законске затезне камате обрачунате на износ од 14.679,00 динара за период од 13.12.2012. године до 19.10.2020. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни суд о ревизији одлучи као посебној по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијано решење засновано је на становишту да по члану 194. Закона о парничном поступку у конкретном случају тужилац нема право да тужбом за утврђење захтева утврђење права, односно правног основа, пошто из чињеничних навода тужбе произилази да заштиту захтева на основу доспелог права на накнаду штете према Републици Србији по члану 14. Закона о стечају, због инсолвентности послодавца Специјалне болнице за рехабилитацију „Жубор“, која се финансира из уступљених прихода.

Из напред наведене законске одредбе произилази да се одлучивање о посебној ревизији може дозволити једино због погрешне примене материјалног права, а не оцене о постојању процесних претпоставки за вођење парнице по члану 294. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије по члановима 420. став 2. и 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је дана 01.07.2022. године, према означању у тужби вредност предмета спора утврђена је по одредби члана 33. став 2. ЗПП на износ од 4.000,00 динара, који износ не прелази имовински цензус који омогућава изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић